

De zwarte vakerns of pata negra lopen hier vrij rond maar we treffen ze langs onze weg ook aan op grote boerderijen waar de beestjes gekweekt en gevet worden. De letterlijke vertaling van pata negra is “zwarte poot”. Het eten van olijven en eikels geeft hun vlees een speciale kruidige smaak. De varkens zijn helemaal niet schuw en men kan ze dan ook heel dicht benaderen.

Pata negras zijn eigenlijk Iberische varkens. Ze komen vooral voor in steen- en kurkeikenbossen en voeden zich met grassen, kruiden en wortels. De pata negra is helemaal niet schuw en men kan ze dicht benaderen.

De kurkeiken domineren het landschap maar af en toe komen we ook enkele olijfbomen tegen. Olijven worden niet vers van de boom gegeten. Ze worden eerst een jaar lang in een zoutwaterbadje gelegd om de bittere smaak te verwijderen.

Regelmatig lopen we over oude Romeinse wegen. De Romeinen legden duizenden kilometers wegen aan naar alle delen en kolonies van het Romeinse Rijk om met hun legers snel ter plaatse te zijn in geval van een opstand.

Ook handelaars maakten gretig gebruik van de Romeinse wegen. Vandaar ook het gezegde “alle wegen leiden naar Rome”. Het waren de eerste echt goede wegen. De wegen werden massaal aangelegd door Romeinse soldaten. De weg werd eerst uitgegraven. Vervolgens kwam er een funderingslaag van dikke stenen. Dan volgde een laag van kiezel en zand om dan te eindigen met de afwerkingslaag zijnde platte kasseistenen of gebakken terracottategels.

Het kasteel of fort van Sancho IV werd gebouwd in de 14de en 15de eeuw. Reeds sind 6 augustus 1895 werd dit als historisch monument geklasseerd.

Uit de bladeren van de eucalyptusboom (zie foto links onder) wordt aromatische olie gewonnen die wordt gebruikt bij het inhaleren, als men een verkoudheid heeft, om de luchtwegen vrij te maken. Vooral bij temperaturen van boven de 30° C is deze olie erg brandbaar en vaak de oorzaak van hevige bosbranden.

Eucalyptus (koortsboom) is een zeer snel groeiende, altijd groene loofboom met een rechte stam en meestal met een open, eerst kegelvormige-, later afgeronde kroon. In tropische en subtropische gebieden bereikt hij een hoogte van 60 m. Hier, in Zuid-Europa hooguit 40 m. Als je ruimte in de tuin hebt, is een dergelijk boompje wel aardig, want door de scherpe geur van zijn bladeren houdt hij vliegen en muggen op een afstand, zegt men.

Donderdag 16 januari 2014

- Van : Hinojales 600 m
- Naar : Arroyomolinos de Leon 610 m
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 7 uur

Gisterenavond heeft Jan eens niet moeten koken maar heeft Guido Melis gekookt. Het was een speciale maaltijd die Guido zelf oorlogseten noemt. Het is een maaltijd bestaande uit gekookte aardappelen, rauwe ajuin, witte saus en zachtgekookte eieren. Het geheel dient samengevoegd en geplet te worden. Best wel lekker.

Eucalyptusbomen worden daar, waar zij inheems zijn, vaak gebruikt om moerasgebieden droog te leggen en daarmee de malariamug te bestrijden. Deze bomen hebben een uitgebreid wortelstelsel dat als een spons fungeert en waar ze dus veel vocht mee kunnen opnemen. Het hout is bestand tegen aantasting door termieten. Het wordt ook veel gebruikt als grondstof voor papier.

De naam koortsboom duidt op het vroegere geloof dat men met eucalyptus koorts kon bestrijden. Tegenwoordig worden allerlei soorten eucalyptuspreparaten vervaardigd die helpen tegen: verkoudheden, aandoeningen van de luchtwegen en bronchitis.

Het is vandaag terug aan de frisse kant en overwegend bewolkt. Maar we mogen niet klagen tot hertoe heeft het nog maar enkel tijdens de nachten geregend.

Tussen twee dorpen in lopen we meestal over aardewegen maar in en rond de dorpen veelal over wegen die zijn aangelegd met keien of kleine stenen welke handmatig zijn verwerkt.

We komen in het dorpje Canaveral de Leon en hier loopt een pelgrimsweg doorheen. Er is tevens een albergue. Het zou een aanlooproute kunnen zijn naar de Via de la Plata vanuit Huelva of vanuit het Portugese Faro. De Via de la Plata ligt hier zowat twintig km vandaan.

Het is juist marktdag in Canaveras de León maar veel stelt het niet voor.

Het is bijna middag als we de tegenliggers tegenkomen en we terug samen kunnen eten. De Guido's weten ons te vertellen dat we straks het pad van een uitgebroken stier moeten kruisen.

Het is zover, we naderen de stier. We besluiten om gebruik te maken van het muurtje en klauteren op het muurtje. De stier kijkt ons nors aan en blaast hard door zijn neusgaten. Ik laat Jan voorgaan en zorg voor dekking. Als we de stier naderen draait deze zich om en verplaatst zich een tiental meter tot waar het muurtje ophoudt te bestaan. We zijn dan maar van het muurtje gekomen en hebben behoedzaam het pad van de stier gekruist.

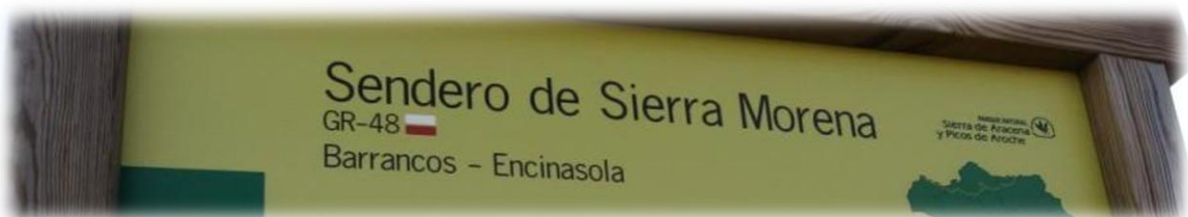

In de Spaanse herbergen staan geen as- of vuilbakken. Alle afval wordt er gewoon op de grond gegooid. Op de auto gps hebben we het dorp van onze vakantiewoning ingevuld omdat we dachten dat we dan automatisch het dorpje zouden passeren waar de twee Guido's ons staan op te wachten. Nadat we al een tijdje aan het rijden zijn begint onze euro te vallen dat de gps ons niet langs het dorpje stuurt waar we de Guido's moeten ophalen. De Guido's hebben dan ook zowat één uur langs de rand van de weg op ons moeten wachten.

Zaterdag 18 januari 2014

- Van : Arroyomolinos de Leon 610 m
- Naar : Cala 580 m
- Afstand : 15 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 5 uur

Gisteren hebben we niet gestapt. Het had al de ganse nacht geregend en het is blijven regenen tot de middag. We hebben die dag dan gebruikt om boodschappen te doen, hebben onze was gedaan, hebben paella gemaakt en hebben heel veel gekaart.

Gisteren hebben we van in de auto een valse gier in een boom zien zitten op zowat een tiental meter afstand. Tegen dat we ons fotoestel genomen hadden was het beestje al gaan vliegen. Soms hangen ze met tientallen boven onze hoofden te zweven maar je kunt ze moeilijk op de foto krijgen. De gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m.

De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van runderen en andere grote dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen. De laatste jaren neemt hun aantal in Spanje af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

De Oleanderplant, die hier in het wild welig groeit, is een rijk vertakte bossige, 2-6 m hoge struik of boom die giftig melksap bevat in alle vegetatieve delen. De Oleander komt voor op stenige gronden, overstroomde oevers en in periodiek droge beekbeddingen. Volgens Theophrastus werd de Oleanderplant op de veldtocht van Alexander de Grote als gifplant gebruikt. De Oleanderplant wordt niet in de geneeskunde gebruikt. Honderd gram van de plant zou voldoende zijn om een paard te doden.

In dit gebied leven er ook veel arenden. Het verenkleed van mannetje en vrouwtje is gelijk, maar het vrouwtje is doorgaans groter. Ze verkrijgen hun volwassen verenkleed pas na enkele jaren. Arenden zijn carnivoor (vleeseters). Zoals alle roofvogels hebben arenden een grote, krachtige snavel, om vlees van een prooi af te scheuren. Daarnaast hebben ze sterke poten en krachtige klauwen. Ze beschikken ook over een uitstekend gezichtsvermogen.

De ardent wordt ook wel adelaar genoemd. De arend wordt in vele landen gebruikt als nationaal symbool, omdat hij macht, schoonheid en onafhankelijkheid uitstraalt. De Ptolemaïsche heersers van Egypte gebruikten hem op hun zegel, terwijl de Romeinen hem gebruikten op de standaarden van hun legioen.

